

Dosarul nr. 2ra-1121/19

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – N. Arabadji
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Anton, V. Cotorobai, I. Țurcan

ÎNCHEIERE

12 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Elena Cepraga, Viorel Cepraga, reprezentați de avocatul Natalia Ctitor,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Elena Mamaischi și Vladimir Mamaischi împotriva Elenei Cepraga și lui Viorel Cepraga cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității și cheltuielilor de judecată,

cererea reconvențională depusă de către Elena Cepraga și Viorel Cepraga împotriva Elenei Mamaischi și lui Vladimir Mamaischi cu privire la declararea nulității absolute a recipisei și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Elena Cepraga și Viorel Cepraga, s-a menținut hotărârea din data de 11 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 16 aprilie 2015 Elena Mamaischi și Vladimir Mamaischi au depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată, împotriva Elenei Cepraga și lui Viorel Cepraga cu privire la încasarea datoriei în sumă de 110 000 euro, dobânzii de întârziere în sumă de 78 564, 08 euro, dobânzii contractuale în sumă de 28 600 euro, penalității în sumă de 396 000 euro și cheltuielilor de judecată în sumă de 38 845,80 lei. (f.d. 5-16, 78-80, 105-107, 133-135,179-182, 189-192, vol. I)

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că la 15 martie 2014 i-au acordat Elenei Cepraga un împrumut în sumă de 110 000 euro cu o dobândă lunară de 2%, pe un termen de două luni. Elena Cepraga le-a eliberat o recipisă prin care confirmă faptul împrumutului și că în caz de neexecutare a obligației de restituire a

împrumutului, Elena Cepraga s-a obligat să achite pentru fiecare zi de întârziere o penalitate în mărime de 2 % din suma împrumutului.

Reclamantii au menționat că Elena Cepraga și soțul acesteia, Viorel Cepraga, după expirarea termenului limită stabilit în contract (recipisă) și anume data de 14 mai 2014, nu au restituit suma împrumutului și dobânda prevăzută de acesta. Totodată, recurenții au mai susținut că chiar dacă contractul a fost semnat doar de către Elena Cepraga, soțul ei, Viorel Cepraga și-a dat consimțământul la încheierea contractului, or, banii au fost împrumutați în interesul familiei, și acesta a cunoscut despre toate clauzele contractului dat.

Începând cu 15 mai 2014 de nenumărate ori s-au adresat către Elena Cepraga și Viorel Cepraga cu solicitarea restituirii împrumutului și a dobânzii prevăzute de contract (recipisă), însă au primit numai promisiuni, nerealizate. Astfel, pe parcursul a mai mult de 3 ani Elena Cepraga și Viorel Cepraga nu au întreprins careva acțiuni de rambursare a împrumutului și penalităților, fapt ce a dus la înaintarea acțiunii date.

La 20 aprilie 2018 Elena Cepraga și Viorel Cepraga au depus cerere reconvențională împotriva Elenei Mamaischi și lui Vladimir Mamaischi cu privire la declararea nulității absolute a recipisei din 15 martie 2014 și încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 2-6, vol.II)

În motivarea cererii reconvenționale Elena Cepraga și Viorel Cepraga au indicat că recipisa din data de 15 martie 2014 a fost semnată de către Elena Cepraga sub presiune, iar suma de 110 000 euro nu le-a fost transmisă. Recipisa dată a fost scrisă la poarta gospodăriei lor. Elena Mamaischi și Vladimir Mamaischi au venit la ei acasă și au șantajat-o pe Elena Cepraga cu o armă și ultima a semnat recipisa dată.

Elena Cepraga și Viorel Cepraga au menționat că Elena Mamaischi și Vladimir Mamaischi nu au prezentat careva probe, ce ar confirma faptul că ultimii au deținut suma de 110 000 euro, care, din declarațiile acestora, a fost transmisă cu împrumut familiei lor. Ori, contractele de vânzare-cumpărare a bunurilor imobile prezentate de Elena Mamaischi și Vladimir Mamaischi la dosar nu probează că anume ei au primit suma de 110 000 euro de la persoane terțe.

Consideră că odată ce Elena Mamaischi și Vladimir Mamaischi nu au prezentat careva probe ce ar confirma faptul că au deținut suma de 110 000 euro pentru a-i împrumuta, recipisa nu poate produce careva efecte juridice, pentru că suma de 110 000 euro nu a fost transmisă Elenei Cepraga.

Viorel Cepraga a mai menționat că Elena Cepraga nu a împrumutat la 15 martie 2014 careva sume de bani în interesele familiei, ori nu au fost prezentate careva probe admisibile și pertinente în acest sens pentru atragerea lui la răspundere solidară, iar recipisa a fost scrisă de Elena Cepraga sub amenințare și constrângere din partea Elenei Mamaischi și a lui Vladimir Mamaischi.

Prin hotărârea din 11 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Elena Mamaischi și Vladimir Mamaischi. S-a încasat în mod solidar de la Elena Cepraga și Viorel Cepraga în beneficiul Elenei Mamaischi și lui Vladimir Mamaischi suma datorată 110 000 lei, dobânda în sumă de 4 400 euro și penalitatea în sumă de 80 000 euro, în total suma de 194 400 euro, care urmează a fi convertită în valută națională a RM la rata de

schimb a Băncii Naționale a RM la momentul efectuării plății. S-a încasat de la Elena Cepraga și Viorel Cepraga în beneficiul Elenei Mamaischi și lui Vladimir Mamaischi dobânda de întârziere pentru perioada 16 mai 2014 -05 decembrie 2017 în sumă de 1 512 548,08 lei, taxa de stat în sumă de 10 000 lei, cheltuielile de executare în sumă de 3 125, 80 lei, cheltuielile de judecată în sumă de 528 lei și de asistență juridică în sumă de 8 000 lei, în total suma de 1 534 201,88 lei. În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins ca fiind neîntemeiată. Cererea reconvențională înaintată de către Elena Cepraga și Viorel Cepraga s-a respins ca neîntemeiată. (f.d. 70-71, 74-82, vol.II)

Prin decizia din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Viorel Cepraga și Elena Cepraga, s-a menținut hotărârea din 11 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 139, 140-151, vol.II)

Instanțele de judecată au concluzionat că recipisa din 15 martie 2014 întrunește exigențele unui act juridic valabil încheiat, prin care se atestă faptul că Elena Cepraga a luat bani cu împrumut de la Elena Mamaischi și Vladimir Mamaischi. Contractul de împrumut, încheiat între părți la data de 15 martie 2014, și-a produs efecte juridice, iar careva circumstanțe care să demonstreze contrariul nu au fost stabilite, ori, la încheierea acestuia a fost materializată voința liberă a părților, îndreptată spre producerea efectelor juridice, adică nașterea obligațiilor civile. Cu toate acestea, Elena Cepraga nu și-a executat obligațiile asumate la semnarea recipisei din 15 martie 2014 și anume nu a restituit suma împrumutată și dobânda în termenul stabilit. Cu referire la cererea reconvențională instanțele de judecată au constatat că Elena Cepraga și Viorel Cepraga, nici în instanța de fond și nici în instanța de apel, nu au prezentat careva probe ce ar include în sine temeiurile recunoașterii nulității recipisei din 15 martie 2014, ori, invocând încălcarea prevederilor art.207 Cod civil, aceștia nu au argumentat lipsa cauzei în momentul încheierii contractului. Instanțele de judecată au concluzionat ca fiind neîntemeiat și argumentul lui Viorel Cepraga cu privire la faptul că incorect Elena Mamaischi și Vladimir Mamaischi au înaintat careva pretenții în privință sa, deoarece el nu a semnat recipisa din 15 martie 2014, ori, conform prevederilor art. 24, alin.(2) Codul Familiei soții răspund cu întreg patrimoniul lor pentru obligațiile care au fost asumate în interesul familiei, fie și numai de unul dintre ei, precum și pentru repararea prejudiciului cauzat ca urmare a săvârșirii de către ei a unei infracțiuni, dacă prin aceasta au sporit bunurile comune ale soților.

La 26 martie 2019 Elena Cepraga și Viorel Cepraga, reprezentați de avocatul Natalia Ctitor, au declarat recurs împotriva deciziei din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii depuse Elena Mamaischi și Vladimir Mamaischi și de admitere a cererii reconvenționale cu încasarea de la Elena Mamaischi și Vladimir Mamaischi în beneficiul Elenei Cepraga și lui Viorel Cepraga a cheltuielilor de judecată în sumă de 9 475 lei. (f.d.159-164, vol.II)

În motivarea cererii de recurs recurenții au invocat că instanțele de judecată au interpretat în mod greșit legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept

material, au apreciat arbitrar probele prezentate la materialele cauzei, ceea ce a condus la soluționarea greșită a cauzei. În opinia lor instanțele de judecată la examinarea cauzei date incorect au aplicat prevederile art. 24, alin.(2) Codul Familiei, potrivit cărora soții răspund cu întreg patrimoniul lor pentru obligațiile care au fost asumate în interesul familiei, fie și numai de unul dintre ei, precum și pentru repararea prejudiciului cauzat ca urmare a săvârșirii de către ei a unei infracțiuni, dacă prin aceasta au sporit bunurile comune ale soților, ori, Elena Mamaischi și Vladimir Mamaischi nu au prezentat careva probe ce ar confirma faptul că împrumutul care ar fi fost luat de către Elena Cepraga, a fost în interesele familiei Cepraga. Consideră că instanțele de judecată nu au constatat faptul că Elena Mamaischi și Vladimir Mamaischi că la data întocmirii recipisei 15 martie 2014 dețineau suma de 110 000 euro, pe care ar fi putut-o să o împrumute Elenei Cepraga. Totodată, instanțele de judecată incorect au respins argumentul că recipisa din 15 martie 2014 a fost un act juridic simulat.

La 07 iunie 2019 și 10 iunie 2019 Elena Mamaischi și Vladimir Mamaischi au depus referință și referință suplimentară, solicitând ca cererea de recurs declarată de către Elena Cepraga și Viorel Cepraga, reprezentați de avocatul Natalia Ctitor, să fie declarată inadmisibil. (f.d.182-204, 219-222 vol.II)

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 31 ianuarie 2019, publicată pe site-ul Curții de Apel Chișinău la 14 februarie 2019. Recursul declarat de către Elena Cepraga și Viorel Cepraga, reprezentați de avocatul Natalia Ctitor, la 26 martie 2019, este declarat în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Elena Cepraga și Viorel Cepraga, reprezentați de avocatul Natalia Ctitor, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Elena Cepraga și Viorel Cepraga, reprezentați de avocatul Natalia Ctitor, au indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Elena Cepraga și Viorel Cepraga, reprezentați de avocatul Natalia Ctitor, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurenți nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Elena Cepraga și Viorel Cepraga, reprezentați de avocatul Natalia Ctitor, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Elena Cepraga și Viorel Cepraga, reprezentați de avocatul Natalia Ctitor, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Elena Cepraga și Viorel Cepraga, reprezentați de avocatul Natalia Ctitor, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari